

XUÂN ĐI TỪ ĐỘ ẤY

Hôm nay là ngày 2/2/2024. Ngày là ngày đông nhưng trời là trời thu. Dưới bầu trời thấp sớm mai, giăng giăng những lớp sương mù! Nên tôi không biết ông Táo tị nạn ở đây, có lên Thiên Đàng kịp giờ trình sớ? – Bởi hôm nay, là ngày 23 tháng chạp năm Quý Mão, ngày Táo quân mào, mang hia, đăng vân, mang sớ về trình Ngọc Hoàng.

Từ cái Tết Kỷ Mùi 28/01/1979 (cái Tết cuối cùng ở quê hương) trong mấy chục năm liền, Tết, với tôi, chỉ là một ý niệm, chỉ là một cái “mốc” để biết “bao nhiêu năm rồi mình đã ra đi”! Nhưng từ đầu thập niên 2000s, xuất hiện một “Phật đường” nhỏ nơi tôi sống. Thê là từ đó, cứ mỗi giao thừa cuối năm, dù bận rộn cách mấy, tôi cũng thu xếp đến Phật đường, nghe kinh, lễ Phật, hướng lòng đến những người thân đã khuất, trong một không gian âm cúng, thân tình!

Sau 75, tuy đã trải qua 4 cái Tết ở quê nhà nhưng lòng tôi chưa bao là Tết! 49 năm rồi, tôi không thấy Tết, chỉ “*đón xuân này tôi nhớ xưa*”, thở lòng còn háo hức mong xuân, thở tuổi còn thanh xuân, mơ đầy ắp! “*Xuân gieo lộc khắp chốn, Xuân đi rồi xuân đến*”... những trong “*Câu chuyện đầu năm*” (Hoài An) đã trở thành quá khứ! Lộc không xuân gieo khắp chốn và xuân đi nhưng chưa hề trở lại hay không bao (?!).

Sau Tết Ất Mão 75, ở miền Nam, xuân đã đi từ tháng 3, khởi đầu ở Ban Mê!!! Ban Mê!!! Rồi xuân đi nhưng xuân không đến! Xuân đi thật xa. Xuân đi vì người đi. Người đi trên không, trên biển, đi trong rừng già, “đi” ra ngoài Bắc (!), đi qua biên giới Cao Miên(!), v.v. Rất nhiều người “đi”, tìm mọi cách để đi. Và rất nhiều kẻ không về! Mãi mãi không về.

**Từ độ ấy, xuân ơi!
Có phải xuân đi từ độ ấy?**

– *Từ hôm gió bắc ngập đô thành!*

*Ngày phong thư lạc tên đường phố
Là lúc xuân tìm ra biển xanh!*

Có phải xuân đi vì người đi?

– Nên từng chiếc lá khóc chia ly
– Nên đêm tắt hết ngàn sao sáng

*Khi những người thân chẳng trở về?!!!
Từ lúc xuân đi không trở lại
Mười ngàn huyễn mộng, lang thang đêm
Chú ve sâu trốn sâu, di tản*

*Tôi tản cư vào đôi mắt em!
Ngày tháng xuân hồng sang hạ đỏ
Mắt gầy khô khóc dấu chân chim
Mùa qua, xuân thổi phai màu tóc*

*Lòng vẫn chia nhau một nỗi niềm!
Mùa ơi, năm tháng đâu cần biết
Khi có tay người ôm sát tôi!*

2010
BP

